

Službeni list

Europske unije

C 254

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 58.

3. kolovoza 2015.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2015/C 254/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2015/C 254/02 Predmet C-159/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. travnja 2015. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Franz Lesar 2

2015/C 254/03 Predmet C-163/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. travnja 2015. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – Youssef Hassan protiv Breiding Vertriebsgesellschaft mbH 3

2015/C 254/04 Predmet C-183/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. travnja 2015. uputio Finanzgericht Düsseldorf (Njemačka) – TSI GmbH protiv Hauptzollamt Aachen 3

2015/C 254/05 Predmet C-185/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. travnja 2015. uputilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenija) – Marjan Kostanjevec protiv F&S LEASING, G.m.b.H. 4

2015/C 254/06 Predmet C-186/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. travnja 2015. uputio Finanzgericht Münster (Njemačka) – Kreissparkasse Wiedenbrück protiv Finanzamt Wiedenbrück 5

HR

2015/C 254/07	Predmet C-195/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. travnja 2015. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Pierre Mulhaupt, kao stečajni upravitelj Soci�t� Civile Immobili�re Senior Home (SCI)	5
2015/C 254/08	Predmet C-209/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. svibnja 2015. uputio Centrale Raad van Beroep (Nizozemska) – Korpschef van politie protiv W. F. de Munk	6
2015/C 254/09	Predmet C-214/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. svibnja 2015. uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) – Munic�pio de Vila Pouca de Aguiar protiv S� Machado & Filhos, S.A., Norcep Constru��es e Empreendimentos, Lda	7
2015/C 254/10	Predmet C-226/15 P: Žalba koju su 18. svibnja 2015. podnijeli Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion protiv presude Općeg suda (�etvrto vijeće) od 25. ožujka 2015. u predmetu T-378/13, APAL i Star Fruit protiv OHIM-a	7
2015/C 254/11	Predmet C-230/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. svibnja 2015. uputio Rechtbank Den Haag (Nizozemska) – Brite Strike Technologies Inc. protiv Brite Strike Technologies SA	8
2015/C 254/12	Predmet C-238/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. svibnja 2015. uputio Tribunal administratif (Luxembourg) 22. svibnja 2015. – Maria do C�u Bragan�a Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, Andr� Angerlo Linares Verruga protiv Ministre de l’Enseignement sup�rieur et de la recherche	9
2015/C 254/13	Predmet C-244/15: Tužba podnesena 27. svibnja 2015. – Europska komisija protiv Helenske Republike	10
2015/C 254/14	Predmet C-253/15 P: Žalba koju je 29. svibnja 2015. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 19. ožujka 2015. u predmetu T-412/13, Chin Haur Indonesia, PT protiv Vijeća Europske unije	10
2015/C 254/15	Predmet C-254/15 P: Žalba koju je 29. svibnja 2015. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 19. ožujka 2015. u predmetu T-413/13, City Cycle Industries protiv Vijeća Europske unije	11
2015/C 254/16	Predmet C-259/15 P: Žalba koju je 1. lipnja 2015. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 19. ožujka 2015. u predmetu T-412/13, Chin Haur Indonesia, PT protiv Vijeća Europske unije	12
2015/C 254/17	Predmet C-260/15 P: Žalba koju je 1. lipnja 2015. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 19. ožujka 2015. u predmetu T-413/13, City Cycle Industries protiv Vijeća Europske unije	13
2015/C 254/18	Predmet C-270/15 P: Žalba koju je 8. lipnja 2015. podnijela Kraljevina Belgija protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 25. ožujka 2015. u predmetu T-538/11, Belgija protiv Komisije	14
Opći sud		
2015/C 254/19	Predmet T-260/15: Tužba podnesena 22. svibnja 2015. – Iberdrola protiv Komisije	16
2015/C 254/20	Predmet T-263/15: Tužba podnesena 15. svibnja 2015. – Gmina Miasto Gdynia i Port Lotniczy Gdynia Kosakowo protiv Komisije	16
2015/C 254/21	Predmet T-264/15: Tužba podnesena 8. svibnja 2015. – Gameart protiv Komisije	17

2015/C 254/22	Predmet T-296/15: Tužba podnesena 5. lipnja 2015. – Industrias Químicas del Vallés protiv Komisije	19
2015/C 254/23	Predmet T-299/15: Tužba podnesena 8. lipnja 2015. – Nova protiv Komisije	20
2015/C 254/24	Predmet T-317/15: Tužba podnesena 18. lipnja 2015. – Italija protiv Komisije	21
2015/C 254/25	Predmet T-320/15: Tužba podnesena 19. lipnja 2015. – Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro protiv Komisije	22

Službenički sud

2015/C 254/26	Predmet F-55/14: Presuda Službeničkog suda (prvo vijeće) od 25. lipnja 2015. – EE protiv Komisije (Javna služba — Član ugovornog osoblja — Neproduženje ugovora o radu na određeno vrijeme — Zahtjev za poništenje — Postupak produženja — Članak 41. stavak 2. točka (a) Povelje Europske unije — Pravo na saslušanje — Nepoštovanje — Zahtjev za naknadu štete — Neimovinska šteta) . . .	24
2015/C 254/27	Predmet F-67/14: Presuda Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 25. lipnja 2015. – Mikulik protiv Vijeća (Javna služba — Dužnosnici — Probni rad — Produženje trajanja probnog rada — Otkaz na kraju razdoblja probnog rada — Probni rad obavljen u neregularnim uvjetima).	24
2015/C 254/28	Predmet F-139/14: Rješenje Službeničkog suda (treće vijeće) od 22. lipnja 2015. – van Ourdenaarden protiv Parlamenta (Javna služba — Dužnosnici — Godišnji odmor — Prijenos ograničen na dvanaest dana — Naknada — Odrezak od mirovine — Izostanak osporavanja u roku — Nepostojanje novih i bitnih činjenica — Članak 81. Poslovnika — Očito nedopuštena tužba).	25

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2015/C 254/01)***Posljednja objava**

SL C 245, 27.7.2015.

Prethodne objave

SL C 236, 20.7.2015.

SL C 228, 13.7.2015.

SL C 221, 6.7.2015.

SL C 213, 29.6.2015.

SL C 205, 22.6.2015.

SL C 198, 15.6.2015.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. travnja 2015. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) –
Franz Lesar

(Predmet C-159/15)

(2015/C 254/02)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Franz Lesar

Tuženik: Beim Vorstand der Telekom Austria AG eingerichtetes Personalamt

Prethodna pitanja

Treba li članak 2. stavak 1. i članak 2. stavak 2. točka (a) i članak 6. stavak (1) Uredbe Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja ⁽¹⁾ tumačiti na način da im je protivna nacionalna odredba, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, u skladu s kojom se razdoblja naukovanja i zaposlenja člana ugovornog osoblja u državnoj službi za koja su trebali platiti doprinosi za obvezno mirovinsko osiguranje u svrhu stjecanja službeničke mirovine

- (a) uračunavaju kao mirovinska primanja prije stupanja u javnu službu, ako su ostvarena nakon 18.-e godine života, u kojem slučaju državi nadležno tijelo za socijalno osiguranje isplaćuje dogovoreni iznos u skladu s odredbama zakona o socijalnom osiguranju za ta razdoblja; nasuprot čemu
- (b) se ne uračunavaju kao mirovinska primanja prije stupanja u javnu službu, akosu ostvarena prije 18.-e godine života, pri čemu se u slučaju neuračunavanja za ta razdoblja saveznoj vladi ne isplaćuje dogovoreni iznos i osiguraniku se nadoknađuju doprinosi za mirovinsko osiguranje, posebice kada se uzme u obzir da bi u slučaju naknadnog uračunavanja tog razdoblja primjenom pravnih pravila Unije nadležno tijelo za socijalno osiguranje moglo zahtijevati od dužnosnika povrat nadoknađenih iznosa kao i naknadni nastanak obveze nadležnog tijela za socijalno osiguranje da isplati dogovoreni iznos državi?

⁽¹⁾ SL L 303, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. travnja 2015. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – Youssef Hassan protiv Breiding Vertriebsgesellschaft mbH

(Predmet C-163/15)

(2015/C 254/03)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Youssef Hassan

Tuženik: Breiding Vertriebsgesellschaft mbH

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članak 23. stavak 1. prva rečenica Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice ⁽¹⁾ tome da se stjecatelj licencije koji nije upisan u registar žigova Zajednice poziva na povrede žiga Zajednice?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan: Protivi li se članak 23. stavak 1. prva rečenica Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice nacionalnoj pravnoj praksi prema kojoj stjecatelj licencije može ostvariti prava nositelja žiga protiv počinitelja povrede postavljanjem njegovog zahtjeva u vlastito ime („Prozessstandschaft“)?

⁽¹⁾ SL L 78, str. 1. (SL, službeno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. travnja 2015. uputio Finanzgericht Düsseldorf (Njemačka) – TSI GmbH protiv Hauptzollamt Aachen

(Predmet C-183/15)

(2015/C 254/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: TSI GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Aachen

Prethodna pitanja

Treba li Kombiniranu nomenklaturu u Prilogu I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi ⁽¹⁾, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1031/2008 od 19. rujna 2008. ⁽²⁾ tumačiti na način da aerodinamične ultraljubičaste uređaje za mjerenje mase čestica i ručni brojač čestica, poput onih koji su detaljno opisani u rješenju, treba uvrstiti u tarifni podbroj 9027 10 10?

⁽¹⁾ SL L 256, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.)

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 1031/2008 od 19. rujna 2008. o izmjeni Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, SL L 291, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. travnja 2015. uputilo Vrhovno sodišče Republike Slovenije
(Slovenija) – Marjan Kostanjevec protiv F&S LEASING, G.m.b.H.**

(Predmet C-185/15)

(2015/C 254/05)

Jezik postupka: slovenski

Sud koji je uputio zahtjev

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Marjan Kostanjevec

Tuženik: F&S LEASING, G.m.b.H.

Prethodna pitanja

1. Treba li pojam protutužbe, u smislu članka 6. točke 3. Uredbe br. 44/2001 ⁽¹⁾, tumačiti na način da obuhvaća i tužbu koja je kao protutužba po nacionalnom pravu podnesena nakon što je, u revizijskom postupku, ukinuta pravomoćna i ovršna presuda donesena u postupku po prvotnoj tužbi tuženika te je isti predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje, a tužitelj svojom protutužbom zbog stjecanja bez osnove traži povrat iznosa koji je bio dužan isplatiti na temelju ukinute presude iz postupka po prvotnoj tužbi tuženika?
2. Treba li pojam stvari „koja se odnosi na ugovor koji sklapa osoba-potrošač” iz članka 15. točke 1. Uredbe br. 44/2001 tumačiti na način da obuhvaća i situaciju u kojoj potrošač podnosi tužbu zbog stjecanja bez osnove kao protutužbu po nacionalnom pravu u vezi s prvotnom tužbom u kojoj je riječ o stvari koja se odnosi na ugovor koji sklapa osoba-potrošač u smislu spomenute odredbe Uredbe br. 44/2001, pri čemu tužitelj – potrošač svojom tužbom traži povrat iznosa koji je bio dužan isplatiti na temelju (kasnije) ukinute presude donesene u postupku po prvotnoj tužbi tuženika, odnosno traži povrat iznosa koji potječe iz stvari koja se odnosi na ugovor koji sklapa osoba-potrošač?
3. Ako se u opisanom slučaju nadležnost ne može utemeljiti niti na pravilima o nadležnosti za protutužbu niti na pravilima o nadležnosti za potrošačke ugovore, postavljaju se sljedeća pitanja:
 - a) Treba li pojam „stvari koje se odnose na ugovore” iz članka 5. točke 1. Uredbe br. 44/2001 tumačiti na način da obuhvaća i tužbu koju tužitelj podnosi zbog stjecanja bez osnove, ali koju podnosi kao protutužbu po nacionalnom pravu, u vezi s prvotnom tužbom tuženika koja se odnosi na ugovorni odnos između stranaka, pri čemu je predmet zahtjeva koji se odnosi na stjecanje bez osnove povrat iznosa koji je bio dužan isplatiti na temelju (kasnije) ukinute presude donesene u postupku po prvotnoj tužbi tuženika, odnosno povrat iznosa koji potječe iz stvari koja se odnosi na ugovore;

ako je na prethodno pitanje moguće odgovoriti potvrdno:

- b) u opisanom slučaju, treba li nadležnost prema mjestu u kojem treba biti izvršena obveza, u smislu članka 5. točke 1. Uredbe (EZ) br. 44/2001, utvrđivati na temelju pravila primjenjivih na izvršenje obveza koje proizlaze iz zahtjeva zbog stjecanja bez osnove?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 12 od 16.1.2001., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str.30.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. travnja 2015. uputio Finanzgericht Münster (Njemačka) –
Kreissparkasse Wiedenbrück protiv Finanzamt Wiedenbrück**

(Predmet C-186/15)

(2015/C 254/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Münster

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Kreissparkasse Wiedenbrück

Tuženik: Finanzamt Wiedenbrück

Prethodna pitanja

1. Jesu li države članice dužne primijeniti pravilo o zaokruživanju iz članka 175. stavka 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾, kada se udio za odbitak izračunava prema jednoj od posebnih metoda iz članka 173. stavka 2. točki (a), (b), (c) ili (d)?
2. Jesu li države članice dužne primijeniti pravilo o zaokruživanju iz članka 175. stavka 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u slučaju ispravka odbitka prema članku 184. *et seq.* Direktive 2006/112/EZ, kada se udio za odbitak izračunava u smislu članka 175. stavka 1. direktive prema jednoj od posebnih metoda članka 173. stavka 2. točki (a), (b), (c) ili (d) te direktive, odnosno prema članku 17. stavku 5. podstavku 3. točkama (a), (b), (c) ili (d) Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ o usklađivanju zakonodavstava država članica o porezima na promet – zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost: jedinstvenoj poreznoj osnovici?
3. Jesu li države članice dužne provesti ispravke odbitaka prema članku 184. *et seq.* Direktive 2006/112/EZ primjenom pravila o zaokruživanju (pitanje 2.), na način da se iznos odbitka koji se treba ispraviti zaokružuje na viši ili niži puni postotak u korist poreznog obveznika?

⁽¹⁾ SL L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. travnja 2015. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Pierre
Mulhaupt, kao stečajni upravitelj Soci t  Civile Immobili re Senior Home (SCI)**

(Predmet C-195/15)

(2015/C 254/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Pierre Mulhaupt, kao stečajni upravitelj Soci t  Civile Immobili re Senior Home (SCI)

Druge stranke u postupku: Gemeinde Wedemark,

Hannoversche Volksbank eG

Prethodno pitanje

Obuhvaća li pojam stvarnih prava iz članka 5. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku ⁽¹⁾ nacionalno pravilo poput onoga koje je sadržano u članku 12. Zakona o porezu na nekretnine (Grundsteuergesetz) u vezi s člankom 77. stavkom 2. prvom rečenicom, prema kojem su potraživanja iz poreza na nekretnine temeljem zakona javnopravni teret na nekretnini i da stoga vlasnik mora trpjeti ovrhu na nekretnini?

⁽¹⁾ SL L 160, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 3.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. svibnja 2015. uputio Centrale Raad van Beroep (Nizozemska)
– Korpschef van politie protiv W. F. de Munk**

(Predmet C-209/15)

(2015/C 254/08)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Centrale Raad van Beroep

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Korpschef van politie

Tuženik: W. F. de Munk

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 7. Direktive 2003/88/EZ ⁽¹⁾ tumačiti na način da je nespojiv s nacionalnom odredbom poput članka 19. Barpa (*Besluit algemene rechtspositie politie* (Uredba o općem pravnom položaju policije)), u skladu s kojom nezakonito otpušteni službenik u razdoblju između dana otpuštanja i dana ponovne uspostave radnog odnosa, odnosno dana kada je radni odnos konačno zakonito prestao, ne stječe pravo na sate godišnjeg odmora?
2. Ako se iz pitanja 1. proizađe da su u spornom vremenskom razdoblju stečeni sati godišnjeg odmora: treba li članak 7. Direktive 2003/88/EZ u ovom slučaju tumačiti na način da je članak 23. Barpa, prema kojem se na kraju predmetne godine u sljedeću godinu smije prenijeti samo ograničeni broj sati godišnjeg odmora i da preostali sati godišnjeg odmora koji nisu iskorišteni propadaju, nespojiv s tim člankom?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2. str. 31.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. svibnja 2015. uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) – Município de Vila Pouca de Aguiar protiv Sá Machado & Filhos, S.A., Norcep Construções e Empreendimentos, Lda

(Predmet C-214/15)

(2015/C 254/09)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Município de Vila Pouca de Aguiar

Tuženici: Sá Machado & Filhos, S.A., Norcep Construções e Empreendimentos, Lda

Prethodno pitanje

Dopušta li pravo Unije, osobito članak 55. Direktive 2004/18/EZ ⁽¹⁾, u okviru postupka sklapanja ugovora o javnim radovima, izravno isključenje ponude ponuditelja uz koju prilikom podnošenja nije priložen dokument koji opravdava njezinu „izuzetno nisku cijenu” ako je u dokumentaciji o javnoj nabavi određeno mjerilo za definiranje navedenog pojma [točka 09/C1 „program postupka javne nabave”]?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

Žalba koju su 18. svibnja 2015. podnijeli Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 25. ožujka 2015. u predmetu T-378/13, APAL i Star Fruit protiv OHIM-a

(Predmet C-226/15 P)

(2015/C 254/10)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: Apple and Pear Australia Ltd, Star Fruits Diffusion (zastupnici: T. de Haan i P. Péters, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

— poništi presudu Općeg suda Europske unije od 25. ožujka 2015. u predmetu T-378/13, EU:T:2015:186, u dijelu u kojem je njome odbijena tužba žalitelja koji su najprije zahtijevali izmjenu odluke četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 29. svibnja 2013. u predmetu R 1215/2011-4;

- izmijeni odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 29. svibnja 2013. u predmetu R 1215/2011-4 na način da utvrdi da je tužba koju su žalitelji podnijeli tom žalbenom vijeću osnovana te slijedom toga, prihvati njihov prigovor protiv registracije prijave žiga Zajednice ENGLISH PINK br. 8610768;
- naloži Uredu snošenje svih troškova koje su žalitelji imali u žalbenom postupku i u prvostupanjskom postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svojoj žalbi žalitelji navode sljedeće žalbene razloge.

Kao prvo, žalitelji smatraju da su i Opći sud i žalbeno vijeće povrijedili opće načelo pravomoćnosti konačno presuđene stvari između istih stranaka od strane suda za žigove Zajednice na temelju Uredbe (EZ) br. 207/2009 o žigu Zajednice ⁽¹⁾ kao i opća načela pravne sigurnosti, dobrog sudovanja i zaštite legitimnih očekivanja.

Kao drugo, tužitelji prigovaraju Općem sudu da je povrijedio članak 65. stavak 3. iste uredbe time što nije izmijenio odluku Ureda.

Konačno, žalitelji smatraju da, s obzirom na to da stanje postupka dopušta donošenje konačne odluke o sporu, Sud mora primijeniti članak 61. podstavak 1. Statuta Suda.

⁽¹⁾ SL L 78, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. svibnja 2015. uputio Rechtbank Den Haag (Nizozemska) – Brite Strike Technologies Inc. protiv Brite Strike Technologies SA

(Predmet C-230/15)

(2015/C 254/11)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Brite Strike Technologies Inc.

Tuženik: Brite Strike Technologies SA

Prethodna pitanja

1. Treba li se BKIV (Beneluška konvencija o intelektualnom vlasništvu (žigovi i dizajni)), (po potrebi temeljem razloga navedenih u t 28. do 34. presude *Gerechthof Den Haag* od 26. studenoga 2013.) smatrati kasnijom konvencijom, tako da članak 4.6 BKIV-a ne vrijedi kao posebno pravilo u smislu članka 71. Uredbe br. 44/2001 ⁽¹⁾?

Ako je odgovor na to pitanje potvrđan:

2. Proizlazi li iz članka 22. stavka 4. Uredbe br. 44/2001 da kako belgijski, tako također i nizozemski i luksemburški sudovi imaju međunarodnu nadležnost za rješavanje postupaka?
3. U slučaju niječnog odgovora: kako se u slučaju poput ovoga određuje imaju li međunarodnu nadležnost belgijski, nizozemski ili luksemburški sudovi? Može li se pri ovome (preciznijem) određivanju međunarodne nadležnosti (ipak primijeniti članak 4.6 BKIV-a?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2001, L 12, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. svibnja 2015. uputio Tribunal administratif (Luxembourg)
22. svibnja 2015. – Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André
Angerlo Linares Verruga protiv Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche**

(Predmet C-238/15)

(2015/C 254/12)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal administratif

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angerlo Linares Verruga

Tuženik: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Prethodno pitanje

Je li uvjet nametnut studentima koji nemaju boravište u Velikom Vojvodstvu Luksemburg člankom 2.bis Zakona od 22. lipnja 2000. o financijskim potporama države za visoko obrazovanje, koji je dodan Zakonom od 19. srpnja 2013., a koji isključuje uzimanje u obzir ijedne druge poveznice, a to je da moraju biti djeca radnika koji su bili zaposleni ili obavljali svoju djelatnost u Luksemburgu u neprekinutom razdoblju od najmanje pet godina u trenutku podnošenja zahtjeva za financijsku potporu, opravdan razlozima obrazovne i proračunske politike na koje se poziva luksemburška država i odgovarajuć te proporcionalan u odnosu na cilj kojemu teži, a to je nastojati potaknuti povećanje omjera visoko obrazovanih osoba, nastojeći pritom osigurati da se te osobe, nakon što iskoriste mogućnost financiranja njihovih studija koju im sustav potpora nudi, a koje u određenim slučajevima pohađaju u inozemstvu, vrate u Luksemburg kako bi tako stečena znanja stavili u službu razvoja gospodarstva te države članice?

Tužba podnesena 27. svibnja 2015. – Europska komisija protiv Helenske Republike**(Predmet C-244/15)**

(2015/C 254/13)

*Jezik postupka: grčki***Stranke***Tužitelj:* Europska komisija (zastupnici: D. Triantafyllou i W. Roels)*Tuženik:* Helenska Republika**Tužbeni zahtjev**

- utvrditi da je Helenska Republika, donijevši i održavši na snazi propis kojim je predviđeno izuzeće od poreza na nasljedstvo za prvu nekretninu koji je diskriminatoran jer se primjenjuje samo na građane Europske unije s boravištem u Grčkoj, povrijedila svoje obveze koje proizlaze iz članka 63. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i članka 40. Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru.
- naloži Helenskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. Različito porezno postupanje prema osobama s boravištem u Grčkoj koje nisu vlasnici nekretnina (na koje se primjenjuje izuzeće od poreza na nasljedstvo) i osobama koje nemaju boravište u Grčkoj, kad je riječ o prvoj nekretnini stečenoj nasljeđivanjem, neopravdano je ograničenje slobode kretanja kapitala u smislu članka 63. UFEU-a (vidjeti također članak 65. UFEU-a).
2. Različito porezno postupanje prema osobama koje imaju i onima koje nemaju boravište u Grčkoj predstavlja neopravdano razlikovanje u usporedivim situacijama, s obzirom na to da osobe koje ne borave u Grčkoj mogu tamo preseliti u kojem će slučaju biti u istom položaju kao i osobe koje već borave u Grčkoj i s obzirom na to da izuzeće nije vezano uz stanovanje vlasnika u naslijeđenoj nekretnini slijedom čega mjesto boravišta ne može predstavljati kriterij za odobrenje poreznog izuzeća. Boravište prikriva kriterij državljanstva s obzirom na to da su osobe koje borave u Grčkoj pretežno grčki državljani i obrnuto.
3. Spomenuto razlikovanje, koje nije vezano uz stanovanje vlasnika u nekretnini, ne može se opravdati kriterijima socijalne politike niti potrebom zaštite javnih prihoda.

Žalba koju je 29. svibnja 2015. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 19. ožujka 2015. u predmetu T-412/13, Chin Haur Indonesia, PT protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-253/15 P)

(2015/C 254/14)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Žalitelj:* Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland i M. França, agenti)*Druge stranke u postupku:* Chin Haur Indonesia, PT, Vijeće Europske unije, Maxcom Ltd

Zahtjev

Žalitelj zahtijeva od Suda da:

- ukine presudu Općeg suda od 19. ožujka 2015., dostavljenu Komisiji 23. ožujka 2015., u predmetu T-412/13, Chin Haur Indonesia, PT protiv Vijeća Europske unije, odbije tužbu u prvostupanjskom postupku i naloži tužitelju snošenje troškova;

ili, podredno,

- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje; naknadno odluči o troškovima u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalba koju je podnijela Komisija odnosi se na presudu Općeg suda od 19. ožujka 2015. u predmetu T-412/13. Tom je presudom Opći sud poništio, u dijelu u kojem se odnosi na Chin Haur Indonesia, PT, članak 1. stavke 1. i 3. Provedbene uredbe (EU) br. 501/2013⁽¹⁾ od 29. svibnja 2013. o proširenju konačne antidampinške pristojbe uvedene Provedbenom uredbom (EU) br. 990/2011 na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine na uvoz bicikala poslanih iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa ili nemaju.

Komisija ističe tri žalbena razloga u prilog svojoj žalbi.

Kao prvo, Komisija tvrdi da Opći sud nije mogao zakonito utvrditi da je Vijeće povrijedilo članak 13. stavak 1. Osnovne uredbe o antidampingu⁽²⁾, jer je takvo utvrđenje utemeljeno na pogrešnom tumačenju mjerodavne uvodne izjave pobijane uredbe i pogrešnom tumačenju članka 13. stavka 1. Osnovne uredbe o antidampingu. Kao drugo, Komisija tvrdi da je Opći sud dao nedostatan i proturječno obrazloženje svoje odluke, u suprotnosti s člankom 36. Statuta Suda Europske unije. Kao treće, Komisija smatra da je Opći sud povrijedio Komisijina postupovna prava iz članka 40. Statuta Suda.

⁽¹⁾ SL L 153, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 126., str. 274.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, str. 51.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.)

Žalba koju je 29. svibnja 2015. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 19. ožujka 2015. u predmetu T-413/13, City Cycle Industries protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-254/15 P)

(2015/C 254/15)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland i M. França, agenti)

Druge stranke u postupku: City Cycle Industries, Vijeće Europske unije, Maxcom Ltd

Zahtjev

Žalitelj zahtijeva od Suda da:

- ukine presudu Općeg suda od 19. ožujka 2015., dostavljenu Komisiji 23. ožujka 2015., u predmetu T-413/13, City Cycle Industries protiv Vijeća Europske unije, odbije tužbu u prvostupanjskom postupku i naloži tužitelju snošenje troškova;

ili, podredno,

- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje; naknadno odluči o troškovima u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalba koju je podnijela Komisija odnosi se na presudu Općeg suda od 19. ožujka 2015. u predmetu T-413/13. Tom je presudom Opći sud poništio, u dijelu u kojem se odnosi na City Cycle Industries, članak 1. stavke 1. i 3. Provedbene uredbe (EU) br. 501/2013 ⁽¹⁾ od 29. svibnja 2013. o proširenju konačne antidampinške pristojbe uvedene Provedbenom uredbom (EU) br. 990/2011 na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine na uvoz bicikala poslanih iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa ili nemaju.

Komisija ističe četiri žalbena razloga u prilog svojoj žalbi. Kao prvo, Komisija tvrdi da Opći sud nije po službenoj dužnosti ocijenio je li tužba za poništenje dopuštena prema članku 263. stavku 4. UFEU-a. Kao drugo, Komisija tvrdi da Opći sud nije mogao zakonito utvrditi da je Vijeće povrijedilo članak 13. stavak 1. Osnovne uredbe o antidampingu ⁽²⁾, jer je takvo utvrđenje utemeljeno na pogrešnom tumačenju mjerodavne uvodne izjave pobijane uredbe i pogrešnom tumačenju članka 13. stavka 1. Osnovne uredbe o antidampingu. Kao treće, Komisija tvrdi da je Opći sud dao nedostatno obrazloženje svoje odluke, u suprotnosti s člankom 36. Statuta Suda Europske unije. Kao četvrto, Komisija smatra da je Opći sud povrijedio Komisijina postupovna prava iz članka 40. Statuta Suda.

⁽¹⁾ SL L 153, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 126., str. 274.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, str. 51.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.)

Žalba koju je 1. lipnja 2015. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 19. ožujka 2015. u predmetu T-412/13, Chin Haur Indonesia, PT protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-259/15 P)

(2015/C 254/16)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Boelaert, agent, R. Bierwagen i C. Hipp, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Chin Haur Indonesia, PT, Europska komisija, Maxcom Ltd

Zahtjev

Vijeće od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 19. ožujka 2015., dostavljenu Komisiji 23. ožujka 2015., u predmetu T-412/13, Chin Haur Indonesia, PT protiv Vijeća Europske unije;

- odbije tužbu u prvostupanjskom postupku, koju je podnio Chin Haur, PT za poništenje pobijane uredbe ⁽¹⁾; i
- naloži Chin Hauru, PT snošenje troškova Vijeća u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

Podredno,

- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- naknadno odluči o troškovima u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Opći sud pogrešno tumači članak 13. stavak 1. Osnovne uredbe ⁽²⁾ utvrđenjem da Vijeće nije imalo dovoljno dokaza za odluku da je tužitelj obavljao pretovar. Tumačenje Općeg suda glede uvjeta koje pojedina društva trebaju ispuniti kako bi bila izuzeta od proširenih mjera u suprotnosti je sa strukturom članka 13. Osnovne uredbe (prvi žalbeni razlog).

Opći sud nije primjereno obrazložio svoje utvrđenje da, na temelju dokumenata podnesenih tom sudu, Vijeće nije imalo dokaza na temelju kojih bi moglo izričito zaključiti u pobijanoj uredbi da je tužitelj sudjelovao u pretovaru. Štoviše, i suprotno od pobijane presude, s obzirom na to da je pretovar primjereno dokazan na nacionalnoj razini i da tužiteljev zahtjev za izuzeće nije bio opravdan, jedini zaključak koji su Vijeće, a potom i Opći sud, mogli donijeti na temelju činjenica jest da je tužitelj sudjelovao u pretovaru. Opći sud, utvrdivši drugačije, iskrivio je činjenice (drugi žalbeni razlog).

⁽¹⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 501/2013 od 29. svibnja 2013. o proširenju konačne antidampinške pristojbe uvedene Provedbenom uredbom (EU) br. 990/2011 na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine na uvoz bicikala poslanih iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa ili nemaju (SL L 153, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 126., str. 274.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinskog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, str. 51.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.)

Žalba koju je 1. lipnja 2015. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 19. ožujka 2015. u predmetu T-413/13, City Cycle Industries protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-260/15 P)

(2015/C 254/17)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Boelaert, agent, R. Bierwagen i C. Hipp, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: City Cycle Industries, Europska komisija, Maxcom Ltd

Zahtjev

Vijeće od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 19. ožujka 2015., dostavljenu Komisiji 23. ožujka 2015., u predmetu T-413/13, City Cycle Industries protiv Vijeća Europske unije;

- odbije tužbu u prvostupanjskom postupku, koju je podnio City Cycle Industries za poništenje pobijane uredbe ⁽¹⁾; i
- naloži City Cycle Industriesu snošenje troškova Vijeća u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

Podredno,

- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- naknadno odluči o troškovima u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Opći sud pogrešno tumači članak 13. stavak 1. Osnovne uredbe ⁽²⁾ utvrđenjem da Vijeće nije imalo dovoljno dokaza za odluku da je tužitelj obavljao pretovar. Tumačenje Općeg suda glede uvjeta koje pojedina društva trebaju ispuniti kako bi bila izuzeta od proširenih mjera u suprotnosti je sa strukturom članka 13. Osnovne uredbe (prvi žalbeni razlog).

Opći sud nije primjereno obrazložio svoje utvrđenje da, na temelju dokumenata podnesenih tom sudu, Vijeće nije imalo dokaza na temelju kojih bi moglo izričito zaključiti u pobijanoj uredbi da je tužitelj sudjelovao u pretovaru. Štoviše, i suprotno od pobijane presude, s obzirom na to da je pretovar primjereno dokazan na nacionalnoj razini i da tužiteljjev zahtjev za izuzeće nije bio opravdan, jedini zaključak koji su Vijeće, a potom i Opći sud, mogli donijeti na temelju činjenica jest da je tužitelj sudjelovao u pretovaru. Opći sud, utvrdivši drugačije, iskrivio je činjenice (drugi žalbeni razlog).

⁽¹⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 501/2013 od 29. svibnja 2013. o proširenju konačne antidampinške pristojbe uvedene Provedbenom uredbom (EU) br. 990/2011 na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine na uvoz bicikala poslanih iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Indonezije, Malezije, Šri Lanke i Tunisa ili nemaju (SL L 153, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 126., str. 274.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, str. 51.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.)

Žalba koju je 8. lipnja 2015. podnijela Kraljevina Belgija protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 25. ožujka 2015. u predmetu T-538/11, Belgija protiv Komisije

(Predmet C-270/15 P)

(2015/C 254/18)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Žalitelj: Kraljevina Belgija (zastupnici: C. Pochet i J.-C. Halleux, agenti te L. Van Den Hende, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Kraljevina Belgija od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 25. ožujka 2015.,
- poništi Odluku Europske komisije od 27. srpnja 2011. o državnoj potpori u korist financiranja *screeninga* transmisivnih spongiformnih encefalopatija (TSE) kod goveda koju je provela Belgija (državna potpora C 44/08 (ex NN 45/04)), i

— naloži Komisiji snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog: Opći sud je počinio više pogreški koje se tiču prava i povrijedio je svoju obvezu obrazlaganja glede postojanja ekonomske prednosti koju ima na temelju članka 107. stavka 1. UFEU-a.

- a) **Prvi dio:** Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava i povrijedio je svoju obvezu obrazlaganja osobito u kada polazi od pretpostavke pretpostavci da svaki put kad javna vlast nametnu zakonsku ili upravnu pravnu obvezu određenim poduzetnicima, troškove koji su vezani uz takvu obvezu trebaju automatski snositi predmetni poduzetnici, a da javna vlast pri tome ne može ni na kakav način intervenirati, i to neovisno o svrsi mjere i vezi s izvršavanjem javne ovlasti. Ta je pretpostavka morala biti odbijena, ali Opći sud nije objasnio zbog čega bi troškovi za testiranje na TSE predstavljali opterećenje koje bi jedan poduzetnik trebao redovito snositi. Opći sud je istovremeno povrijedio svoju obvezu obrazlaganja iz članka 36. u vezi s člankom 53. Statuta Suda, osobito u tome što nije ispitao različite argumente i presedane koje je naveo tužitelj ili je propustio ocijeniti njihovu važnost.
- b) **Drugi dio:** Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava jer je smatrao da je postojanje ili nepostojanje harmoniziranih odredbi potpuno nevažno za ocjenu postojanja državnih potpora. Opći sud je pri tome također povrijedio svoju obvezu obrazlaganja iz članka 36. u vezi članka 53. Statuta Suda jer se nije očitovao na argumente Kraljevine Belgije.
- c) **Treći dio:** Opći sud je u pobijanoj presudi počinio pogrešku koja se tiče prava kada je sugerirao da Kraljevina Belgija nije navela zbog čega bi postojanje ili nepostojanje prekomjerne naknade bilo pravno relevantno za postojanje ekonomske prednosti u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. U pobijanoj presudi je osim toga počinjena pogreška koja se tiče prava, budući da se čini da navodi da taj argument nije dostatno činjenično obrazložen.

Drugi žalbeni razlog: Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava i povrijedio je svoju obvezu obrazlaganja glede pretpostavki uvjeta selektivnosti u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava jer je na općenit način potvrdio da su poduzetnici za koje je obvezno provođenje kontrole prije nego što bi mogli staviti ili prodavati svoje proizvode na tržište, *per definitionem* u „usporedivoj činjeničnoj i pravnoj situaciji.” Opći sud je u svakom slučaju povrijedio svoju obvezu obrazlaganja jer nije nikako objasnio zašto bi ovi poduzetnici glede državnih potpora bili u „usporedivoj činjeničnoj i pravnoj situaciji,” i jer se nije očitovao na rezerve koje je izrazila Kraljevina Belgija.

OPĆI SUD

Tužba podnesena 22. svibnja 2015. – Iberdrola protiv Komisije

(Predmet T-260/15)

(2015/C 254/19)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Iberdrola, SA (Bilbao, Španjolska) (zastupnici: J. Ruiz Calzado i J. Domínguez Pérez, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi članak 1.;
- poništi stavak 1. članka 4. odluke u dijelu u kojem je Kraljevini Španjolskoj naloženo da prekine program potpora naveden u članku 1.;
- poništi stavke 2., 3., 4. i 5. članka 4. odluke u dijelu u kojem je naložen povrat državne potpore koju je utvrdila Komisija;
- podredno, ograniči obvezu povrata potpore određenu Kraljevini Španjolskoj stavkom 2. članka 4. odluke na isti način na koji je ona ograničena u prvoj i drugoj odluci,
- naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Pobijana odluka u ovom postupku ista je kao i ona u predmetima T-12/15, Banco de Santander i Santusa/Komisija i T-252/15, Ferrovial SA i dr./Komisija.

Navedeni tužbeni razlozi i glavni argumenti slični su onima već iznesenima u tim predmetima.

Tužba podnesena 15. svibnja 2015. – Gmina Miasto Gdynia i Port Lotniczy Gdynia Kosakowo protiv Komisije

(Predmet T-263/15)

(2015/C 254/20)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelji: Gmina Miasto Gdynia (Gdynia, Poljska) i Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. (Gdynia, Poljska) (zastupnici: T. Koncewicz, K. Gruszecka-Spychała i M. Le Berre, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- u cijelosti poništi odluku Europske komisije od 26. veljače 2015. koja se odnosi na mjeru S.A. 35388 (2013/C) (ex 2013/NN i ex 2012/N) Poljska „Izgradnja zračne luke Gdynia-Kosakowo”;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu sljedeće tužbene razloge.

1. Prvi tužbeni razlog:

- Arbitrarnost i očita pogreška pri utvrđivanju činjeničnog stanja koje je služilo kao osnova za usvajanje pobijane odluke i, slijedom toga, zloraba diskrecijskih ovlasti od strane Komisije te očito pogrešna ocjena dokaza.

2. Drugi tužbeni razlog:

- Izostanak ispitivanja čimbenika i okolnosti koje su relevantne za pravnu ocjenu ulaganja u zračnu luku Gdynia-Kosakowo od strane Komisije.

3. Treći tužbeni razlog:

- Prekoračenje margine prosudbe od strane Komisije u smislu sudske prakse prema kojoj je institucija koja ima diskrecijsku ovlast dužna obrazložiti zbog čega je određene dokaze i činjenice uvažila, a druge odbila.

4. Četvrti tužbeni razlog:

- Povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a u vezi s općim načelom europskog prava – načelom pravne sigurnosti i lojalnosti institucija prema pravnim subjektima – zbog pogrešne primjene i tumačenja.

5. Peti tužbeni razlog:

- Povreda zbog pogrešne pravne kvalifikacije činjenica i dokaza, uslijed čega je pobijanom odlukom učinjena povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a, tako što se u toj odluci pošlo od zaključka da u ovom slučaju nisu ispunjene pretpostavke za utvrđenje da je postupanje tužitelja bilo u skladu s kriterijem privatnog ulagača i da nije dokazano da bi privatni ulagač ušao u takav ulagački projekt, zbog čega su ulaganja u zračnu luku Gdynia-Kosakowo ocijenjena kao nezakonita državna potpora.

Tužba podnesena 8. svibnja 2015. – Gameart protiv Komisije

(Predmet T-264/15)

(2015/C 254/21)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Gameart sp. z o. o. (Bielsko-Biała, Poljska) (zastupnik: P. Hoffman, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije od 18. veljače 2015. u dijelu u kojem se potvrđuje odbijanje postupanja po zahtjevu podnesenom Ministarstvu vanjskih poslova Republike Poljske za pristup kopijama dopisa Republike Poljske Komisiji, koje to ministarstvo posjeduje, a koji se odnose na postupke koje je Komisija vodila glede povrede prava Unije od strane Republike Poljske u svezi sa Zakonom od 19. studenog 2009. o igrama na sreću;
- utvrdi – u slučaju da ne prihvati tužiteljev stav da članak 5. drugi podstavak Uredbe (EZ) 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije ne treba tumačiti kao da ovlašćuje Europsku komisiju da donese obvezujuću odluku o zahtjevu za pristup dokumentima koji joj je uputila država članica, a koji je fizička ili pravna osoba podnijela tijelu te države – na temelju članka 277. UFEU-a, da se članak 5. drugi podstavak te Uredbe kao ništav ne može primjenjivati u ovom predmetu.
- naloži Komisiji snošenje vlastitih troškova i troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na nenadležnosti Komisije u odnosu na članak 5. drugi podstavak Uredbe (EZ) 1049/2001
 - Budući da je zahtjev upućen tijelu države članice i odnosio se na dokumente koji potječu iz te države, članak 5. Uredbe ne primjenjuje se. Samo upućivanje zahtjeva Komisiji od strane države članice na temelju članka 5. drugog podstavka Uredbe ne dovodi do nadležnosti Komisije, jer se taj zahtjev ne odnosi na dokumente koji potječu od Komisije. Čak i ako bi se članak 5. drugi podstavak Uredbe primjenjivao na zahtjev, članak 5. drugi podstavak ne može se tumačiti kao da ovlašćuje instituciju Unije da donese obvezujuću odluku o tom zahtjevu.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavaka 4. i 5. Uredbe 1049/2001
 - Pri donošenju odluke o pristupu dokumentu koji potječe iz Republike Poljske, Komisija se bila dužna savjetovati s tom državom na temelju članka 4. stavka 4. Uredbe, a što nije učinila. Pristup dokumentu koji potječe iz Republike Poljske u nedostatku prigovora iz članka 4. stavka 5. Uredbe trebao bi se odbiti samo u iznimnim okolnostima, koje nisu postojale u ovom predmetu.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 296. UFEU-a
 - Komisija nije ni na koji način dokazala svoju nadležnost za donošenje odluke u pobijanom dijelu, iako je tužitelj većinu svog potvrdnog zahtjeva posvetio pitanju nenadležnosti Komisije. Podaci s tim u svezi nisu izneseni u obrazloženju pobijane odluke, što je tužitelju onemogućilo da zaštiti svoja prava pred Općim sudom.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji obuhvaća prigovor ništavosti na temelju članka 277. UFEU-a
 - U slučaju da Opći sud utvrdi, suprotno tvrdnjama iz prvog tužbenog razloga, da članak 5. drugi podstavak Uredbe 1049/2001 treba shvatiti na način da upućivanje, od strane države članice, instituciji Unije dokumenta koji ta država posjeduje, ovlašćuje tu instituciju da donese obvezujuću odluku o tom zahtjevu, tužitelj tvrdi da se tako tumačeni članak 5. ne može osloniti na članak 15. stavak 3. UFEU-a ni na članak 255. UEZ-a kao na odgovarajući pravni temelj te je stoga ništavosti. Usto, tako shvaćena odredba nespojiva je s obrazloženjem Uredbe 1049/2001, što je čini ništavom s obzirom na članak 296. UFEU-a (članak 253. UEZ-a).

Tužba podnesena 5. lipnja 2015. – Industrias Químicas del Vallés protiv Komisije**(Predmet T-296/15)**

(2015/C 254/22)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj Industrias Químicas del Vallés, SA (Mollet del Vallès, Španjolska) (zastupnici: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas i C. Vila Gisbert, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ne primijeni Uredbu br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja, osobito njezin članak 24. i dio 4. njezina Priloga II.;
- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2015/408 od 11. ožujka 2015. u vezi s uključenjem Metalaxila na popis tvari koje su kandidati za zamjenu, sadržanog u njezinu prilogu, i
- Komisiji naloži snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Provedbena uredba donesena na temelju nezakonitog pravnog pravila, s obzirom na to da Uredba (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja krši pravo Europske Unije jer:
 - povrjeđuje načelo predostrožnosti time što predviđa sustav zamjene aktivnih tvari na temelju hipotetskih rizika koji su objektivno neutemeljeni;
 - time što utječe na odobrene tvari, povrjeđuje načelo proporcionalnosti prekoračujući ono što je nužno za ostvarivanje cilja visoke razine zaštite;
 - narušava tržišno natjecanje na unutarnjem tržištu time što potiče zamjenu tvari pod takvim uvjetima; i
 - krši načelo obrazlaganja u vezi s mjerilom „znatnog udjela neaktivnih izomera” koje je sadržano u Prilogu II. točki 4. Uredbe (EZ) br. 1107/2009.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Uredba (EU) br. 2015/408 povrjeđuje obvezu obrazlaganja zbog toga što nije opravdano uključenje Metalaxila na popis tvari koje su kandidati za zamjenu na temelju znanstvenih i tehničkih mjerila te krši načelo nediskriminacije u odnosu na Metalaxil-M.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Uredba (EU) br. 2015/408 povrjeđuje načelo proporcionalnosti u odnosu na ciljeve smanjenja rizika za zdravlje i okoliš koje promiče Europska unija.

Tužba podnesena 8. lipnja 2015. – Nova protiv Komisije

(Predmet T-299/15)

(2015/C 254/23)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali – Soc. coop. (Trani, Italija) (zastupnici: M. Astolfi, *avvocato*, M. Petrucci, *avvocato*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

Primarno:

- utvrdi da su ugovorne obveze predviđene Grant Agreement br. HOME/2011/PPRS/AG/2176 Abac br. 30-CE-0495809/00-94 u cijelosti ispunjene i slijedom toga:
- utvrdi pravo tužitelja da zadrži iznos od 80 242,78 eura, već primljen u okviru „*pre-financing payment*” koji je trenutno predmet obavijesti o terećenju izdane od strane Europske komisije – *Directorate General Migration and Home Affairs* – Directorate E: Migration and Security Funds – Unit E2: Asylum, Migration and Integration Fund – HOME E2/FL/2015, prot. 1 520 007 od 1. travnja 2015. koja se odnosi na HOME/2011/PPRS/AG/2176 TORRE – *Transnational Observatory for Refugee’s Resettlement in Europe* br. 3241503771, a koju je tuženik izdao radi povrata navedenog iznosa.
- naloži tuženiku isplatu preostalog dugovanog iznosa od 52 146,36 eura, kao „*final payment*”, uvećanog za zatezne kamate koje teku do potpunog ispunjenja u smislu članka II.16.3 Grant Agreement i naknadu pravnih troškova koje je u postupku snosio tužitelj.

Podredno:

- poništi odluku Europske komisije – *Directorate General Migration and Home Affairs* – Directorate E: Migration and Security Funds – Unit E2: Asylum, Migration and Integration Fund – HOME E2/FL/2015, prot. 1 520 007 od 1. travnja 2015. koja se odnosi na „HOME/2011/PPRS/AG/2176 TORRE – *Transnational Observatory for Refugee’s Resettlement in Europe* – obavijest o terećenju br. 3241503771” koja se odnosi na povrat iznosa od 80 242,78 eura i bilo koji prethodni, povezani i/ili posljedični akt.
- naloži tuženiku isplatu preostalog dugovanog iznosa od 52 146,36 eura za izvršenje Grant Agreement n. HOME/2011/PPRS/AG/2176 Abac br. 30-CE-0495809/00-94 kao „*final payment*” uvećanog za zatezne kamate koje teku do potpunog ispunjenja u smislu članka II.16.3 Grant Agreement i naknadu pravnih troškova koje je u postupku snosio tužitelj.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na neisplatu preostalog iznosa i povredu obveza iz članka II.15.4 G.A.-a.
 - U vezi s time tužitelj ističe da je povrijeđeno načelo kontradiktornosti u pogledu Komisijina postupanja, kao i načelo transparentnosti, nepristranosti i neutralnosti neovisnog procjenitelja.
2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na neispunjenje obveza objektivne procjene rezultata u odnosu na Annex I – LogFrame del Grant Agreement i na ograničenja smanjenja preostalog iznosa u smislu članka II.17.5 Grant Agreement te na ograničenja kazni iz članka II.12.
 - U vezi s time tužitelj ističe postojanje Komisijina doprinosa u neispunjenju rezultata, Komisijina stjecanja bez osnove, povrede načela dobrog upravljanja u vezi s procjenom ciljeva projekta i imajući u vidu stvarni doprinos Komisije, kao i postojanje povrede načela poštovanja postupovnih zahtjeva.
3. Treći tužbeni razlog odnosi se na neispunjenje ugovornih obveza.
 - U vezi s time tužitelj ističe da je povrijeđeno načelo proporcionalnosti, načelo lojalne suradnje, načelo obrane u vezi Komisijina postupanja tijekom postupka provjere i namirenja duga i članak 42. stavka 2. točke (a) Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
4. Četvrti tužbeni razlog odnosi se na obveze iz članka II.14.
 - U vezi s time tužitelj ističe da je povrijeđeno načelo legitimnih očekivanja kad je riječ o prihvatljivosti troškova za ljudske resurse i istraživačke djelatnosti.

Tužba podnesena 18. lipnja 2015. – Italija protiv Komisije**(Predmet T-317/15)**

(2015/C 254/24)

*Jezik postupka: talijanski***Stranke**

Tužitelj: Talijanska Republika (zastupnici: P. Gentili, *avvocato dello Stato*, G. Palmieri, agent)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi obavijest o natječaju EPSO/AD/302/15 – Administratori u području revizije (AD 5),
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbeni razlozi i glavni argumenti jednaki su onima iznesenima u predmetu T-17/15, Talijanska Republika/Komisija (SL C 81 od 9. ožujka 2015., str. 27.).

Tužba podnesena 19. lipnja 2015. – Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro protiv Komisije

(Predmet T-320/15)

(2015/C 254/25)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro SpA (Vicenza, Italija) (zastupnici: M. Merola, *avvocato*, M. Santacroce, *avvocato*, M. Toniolo, *avvocato*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u cijelosti poništi pobijanu odluku kojom je Komisija isključila društvo Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro S.p.A. iz sudjelovanja u postupcima nabave i dodjele bespovratnih sredstava iz općeg proračuna Europske unije, uključujući postupak br. JRC/IPR/2014/C.5/0003 RC, objavljen u GU 2014/S 034-054569, kako je naknadno izmijenjen, u trajanju od dvije godine i deset mjeseci;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Postupak isključenja pokrenut je povodom sudjelovanja tužitelja u ograničenom postupku javne nabave koji je 18. veljače 2014. objavio Zajednički istraživački centar, za izgradnju nove zgrade na području Ispra-e. Naime, Komisija je saznala za određene nepravilnosti koje je navodno počinio tužitelj.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na neprovođenje istrage, iskrivljenje činjeničnog stanja te, slijedom toga, pogrešku koja se tiče prava zbog neprimjene iznimke iz članka 106. stavka 1. zadnjeg podstavka financijske uredbe.
 - U vezi s time ističe se da je u donošenju pobijane odluke počinjena povreda neprovođenja istrage, iskrivljenje činjeničnog stanja te slijedom toga pogreška koja se tiče prava jer na predmetni slučaj nije primijenjen članak 106. stavak 1. zadnji podstavak Uredbe br. 966/2012. Točnije, Komisija je pogriješila ne priznavši da su u ovom slučaju bili ispunjeni uvjeti primjene članka 106. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 966/2012 i ne uzevši u obzir na prikladan način dokumentarne dokaze koje je tijekom istražnog postupka podnijelo društvo Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro S.p.A. kako bi dokazala da je poduzela „prikladne mjere” prema dr. E. Maltauru.
2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na neprimjenjivost članka 106. stavka 1. točke (c) financijske uredbe.
 - U vezi s time ističe se, podredno, da je u donošenju pobijane odluke iskrivljeno činjenično stanje te da ista sadrži nedostatak u obrazloženju u dijelu u kojem je tužitelju stavljena na teret odgovornost za tešku profesionalnu povredu u smislu članka 106. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 966/2012. Iz dokumentacije koja se odnosi na sudske postupke u kojima je sudjelovao dr. E. Maltauro ne proizlazi niti da je društvo Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro S.p.A. povrijedilo obveze primjene dužne pažnje i lojalnosti u ugovornom odnosu niti da je ista imala koristi iz nezakonitih postupanja koja se stavljaju na teret njezinom bivšem generalnom direktoru. Slijedom toga, nije bilo uvjeta za stavljanje na teret društvu Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro S.p.A. počinjenja profesionalne povrede takve težine koja bi tvorila navedeni uzrok isključenja.

3. Treći tužbeni razlog odnosi se na povredu načela kontradiktornosti.
 - U vezi s time ističe se, također podredno, da tužitelj tvrdi da je u donošenju pobijane odluke počinjena i povreda načela kontradiktornosti, s obzirom na to da se ista temelji na elementima koje Komisija nije spomenula u dopisu o pokretanju postupka i o kojima društvo Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro S.p.A. nikad nije imalo mogućnost očitovati se. Na taj način, nije imala priliku prikladno se obraniti pozivajući se na elemente koji su se kasnije pokazali odlučujućima za njezino isključenje iz svih postupaka nabave i dodjele bespovratnih sredstava iz općeg proračuna Europske unije i Europskog fonda za razvoj.
 4. Četvrti tužbeni razlog odnosi se na povredu načela proporcionalnosti prilikom određivanja razdoblja isključenja.
 - U vezi s time ističe se, podredno tome, da je u donošenju pobijane odluke počinjena povreda načela proporcionalnosti, osobito u dijelu u kojem se određuje razdoblje isključenja u trajanju od dvije godine i deset mjeseci. Takvo je trajanje neopravdano i suprotno smislu i svrsi odredaba Uredbe br. 966/2012 i br. 1268/2012 kojima se propisuju uzroci isključenja te očito neproporcionalno, s obzirom na to da je društvo Impresa Costruzioni Giuseppe Maltauro S.p.A. uklonilo elemente koji su mogli imati negativan utjecaj na njezin profesionalni ugled te nije bilo bojazni od nastanka financijske štete ili štete za ugled za Komisiju.
-

SLUŽBENIČKI SUD

Presuda Službeničkog suda (prvo vijeće) od 25. lipnja 2015. – EE protiv Komisije

(Predmet F-55/14) ⁽¹⁾

(Javna služba — Član ugovornog osoblja — Neproduženje ugovora o radu na određeno vrijeme — Zahtjev za poništenje — Postupak produženja — Članak 41. stavak 2. točka (a) Povelje Europske unije — Pravo na saslušanje — Nepoštovanje — Zahtjev za naknadu štete — Neimovinska šteta)

(2015/C 254/26)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: E.E. (zastupnici: L. Levi i A. Tymen, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Currall i T. S. Bohr, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke o neproduženju ugovora tužitelja, koji je trebao biti na neodređeno vrijeme.

Izreka presude

1. Poništava se odluka Europske komisije da se ne produži E.E.ov ugovor kao člana ugovornog osoblja, priopćena usmeno 14. listopada 2013., potvrđena dopisom od 31. listopada 2013. i obrazložena dopisom od 13. prosinca 2013.
2. Nalaže se Europskoj komisiji da plati E.E.-u iznos od 10 000 eura.
3. Europska komisija snosi vlastite troškove i nalaže joj se snošenje E.E.-ovih troškova.

⁽¹⁾ SL C 421, 24. 11. 2014., str. 59.

Presuda Službeničkog suda (sudac pojedinac) od 25. lipnja 2015. – Mikulik protiv Vijeća

(Predmet F-67/14) ⁽¹⁾

(Javna služba — Dužnosnici — Probni rad — Produženje trajanja probnog rada — Otkaz na kraju razdoblja probnog rada — Probni rad obavljen u neregularnim uvjetima)

(2015/C 254/27)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Filip Mikulik (Prag, Češka Republika) (zastupnik: M. Velardo, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bauer i M. Veiga, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke o otkazu tužitelju na kraju probnog rada i naknadu neimovinske štete koju je navodno pretrpio.

Izreka presude

1. Odbija se tužba.
2. F. Mikulik snosi vlastite troškove i nalaže mu se snositi troškove Vijeća Europske unije.

⁽¹⁾ SL C 380, 27. 10. 2014., str.26.

Rješenje Službeničkog suda (treće vijeće) od 22. lipnja 2015. – van Ourdenaarden protiv Parlamenta

(Predmet F-139/14) ⁽¹⁾

(Javna služba — Dužnosnici — Godišnji odmor — Prijenos ograničen na dvanaest dana — Naknada — Odrezak od mirovine — Izostanak osporavanja u roku — Nepostojanje novih i bitnih činjenica — Članak 81. Poslovnika — Očito nedopuštena tužba)

(2015/C 254/28)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužiteljica: Annetje Elisabeth van Ourdenaarden (Grevenmacher, Luksemburg) (zastupnik: F. Moyses, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: M. Ecker i N. Chemai, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke o nemogućnosti prijenosa u 2013. godinu onih dana godišnjeg odmora koje tužitelj zbog bolovanja nije iskoristio u 2012. i zahtjev za naknadu navodno pretrpljene imovinske i neimovinske štete.

Izreka rješenja

1. Odbacuje se tužba kao očito nedopuštena.
2. A. van Ourdenaarden i Europski parlament snose svaki vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 89, 16. 3. 2015., str. 46.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR